

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/107/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010454
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010454.1

Uznesenie

Krajský súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

T. X.,

nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., V. XXXX/XX, t.č. na slobode,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/129/2013 zo dňa 28. augusta 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. X. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., pretože i napriek tomu, že mu rozsudkom Okresného súdu v Žiline, sp.zn. 3T/133/2012 zo dňa 08.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň, bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov, dňa 10.02.2013 v čase o 11:12 hod. viedol po ceste I/64 smerom na Partizánske v obci K., okres Prievidza, osobné motorové vozidlo zn. P. L., evidenčné číslo Z.-XXXS.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2 Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na 24 mesiacov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré písomne podal prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Podľa názoru obhajcu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste dôsledne nevychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., najmä z pohľadu možnosti nápravy páchatelia, pričom nesprávne sa súd obmedzil iba na konštatáciu, že obžalovaný je nedisciplinovaný vodič. Vzhľadom na osobu obžalovaného a na jeho doterajší život je nutné považovať uložený trest za neprimerane prísny. Podľa názoru obhajcu mal súd podľa § 44 Tr.zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu alebo od uloženia

ďalšieho trestu. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť vo výroku o treste za súčasného upustenia od uloženia trestu, resp. uloženia iného druhu trestu na slobode.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine je potrebné uviesť, že tento urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K vytýkaným chybám, týkajúcim sa výroku o treste odňatia slobody, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď rozhodol o priznaní jednej poľahčujúcej okolnosti (priznanie a oľutovanie trestnej činnosti), keď zároveň obžalovanému priťažovalo, že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený. Takýto vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností správne viedol súd k uloženiu trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby. Z hľadiska možnosti podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody bol povinný súd prvého stupňa vychádzať z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr.zák., podľa ktorého nemožno trest odňatia slobody podmienne odložiť, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný napriek tomu, že za iný trestný čin v doprave (§ 289 Tr.zák.) bol právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu a k trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel, znovu spáchal úmyselný trestný čin. Obžalovaný riadil motorové vozidlo nielen počas výkonu súdneho trestu zákazu činnosti, ale navyše aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Z uvedeného vyplýva, že uložené výchovné tresty sa u neho zrejme minuli účinku.

Senát odvolacieho súdu pritom nezistil žiadne iné okolnosti prípadu ani pohnútku, svedčiacu v prospech páchatel'a, ako sa toho domáhal v odvolaní obhajca obžalovaného. Taktiež je potrebné uviesť, že ustanovenia o upustení od uloženia súhrnného trestu aplikované byť nemohli (obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti po vyhlásení skoršieho odsudzujúceho rozsudku). Taktiež s prihliadnutím na opakovanú vodičskú nedisciplinovanosť obžalovaného (uložené správne aj trestné sankcie) neprikládalo ani do úvahy upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa §§ 44, 43 Tr.zák.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody a zákaz činnosti za neprímeraný (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por.), a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.